CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
prezentate la 21 iulie 2016 [1]

Cauza C-128/15

Regatul Spaniei
împotriva

Consiliului Uniunii Europene

„Acțiune în anulare — Pescuit — Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 de stabilire a posibilităților de pescuit în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime — Grenadier de piatră și grenadier — Riscul unor raportări eronate — Posibilități de pescuit comune celor două specii — Cheie de repartizare — Cote naționale — Validitate — Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescuitului — Articolul 2 alineatul (2) — Abordare precaută — Articolul 16 alineatul (1) prima teză — Principiul stabilității relative a activităților de pescuit — Încălcare”

Introduce

I – re

1. Prin cererea introductivă, Regatul Spaniei solicită anularea Regulamentului (UE) nr. 1367/2014 (denumit în continuare „regulamentul atacat”) [2], pentru motivul că Consiliul Uniunii Europene ar fi depășit limitele puterii sale de apreciere stabilind și repartizând capturile totale admisibile (denumite în continuare „TAC”) comune pentru grenadierul de piatră (*Coryphaenoides rupestris*) și grenadier (*Macrourus berglax*), cu încălcarea principiilor stabilității relative, proporționalității și egalității de tratament.

2. Pentru motivele pe care le vom prezenta în continuare, considerăm că primul motiv de anulare, întemeiat pe o încălcare a principiului stabilității relative, trebuie să fie admis, astfel încât vom limita conținutul prezentelor concluzii la examinarea acestui prim motiv.

1 — Limba originală: franceza.

2 — Regulamentul Consiliului din 15 decembrie 2014 de stabilire, pentru anii 2015 și 2016, a posibilităților de pescuit pentru navele Uniunii în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime (JO 2014, L 366, p. 1, rectificare în JO 2015, L 57, p. 18).

II – Cadrul juridic

3. Cadrul juridic cuprinde, pe de o parte, Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 privind politica comună în domeniul pescuitului (PCP)[3], astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1385/2013[4] (denumit în continuare „Regulamentul PCP”), și, pe de altă parte, regulamentul atacat.

A – *Regulamentul PCP*

4. Considerentele (35)-(37) ale Regulamentului PCP au următorul cuprins:

„(35) Având în vedere situația economică precară în care se găsește sectorul pescuitului și dependența de activitățile de pescuit a anumitor comunități costiere, este necesară asigurarea stabilității relative a activităților de pescuit, prin alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, pe baza unei cote previzibile din stocurile pentru fiecare stat membru.

(36) Având în vedere situația biologică temporară a stocurilor, această stabilitate relativă a activităților de pescuit ar trebui să garanteze și să ia în considerare pe deplin nevoile specifice ale regiunilor în care comunitățile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe pescuitului, astfel cum a decis Consiliul în Rezoluția sa din 3 noiembrie 1976, în special anexa VII la respectiva rezoluție.

(37) Prin urmare, conceptul vizat, acela de stabilitate relativă, ar trebui să fie înțeles în acest sens.”

5. Articolul 2 din Regulamentul PCP, care identifică obiectivele PCP, are următorul cuprins:

„(1) PCP garantează că activitățile de pescuit și de acvacultură asigură condiții de mediu sustenabile pe termen lung și sunt gestionate de o manieră consecventă cu obiectivele de realizare de beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de contribuire la disponibilitatea aprovizionării cu alimente.

(2) PCP aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului și urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile.

[…]”

6. Articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din Regulamentul PCP definește abordarea precaută a gestionării pescuitului ca fiind „o abordare conform căreia absența unor informații științifice adecvate nu ar trebui să justifice decizia de a amâna sau a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora”.

7. Introdus în cadrul părții III din Regulamentul PCP, care este intitulată „Măsuri pentru conservarea și exploatarea durabilă a resurselor biologice marine”, articolul 6 prevede:

„(1) În scopul realizării obiectivelor PCP privind conservarea și exploatarea sustenabilă a resurselor biologice marine, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2, Uniunea adoptă măsuri de conservare astfel cum sunt prevăzute la articolul 7.

3 — Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO 2013, L 354, p. 22).

4 — Regulamentul Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 850/98 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 1069/2009, (UE) nr. 1379/2013, (UE) nr. 1380/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului, ca urmare a schimbării statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană (JO 2013, L 354, p. 86).

(2) În aplicarea prezentului regulament, Comisia [Europeană] consultă consiliile consultative relevante și organismele științifice relevante. Măsurile de conservare se adoptă ținându-se cont de avizele științifice, tehnice și economice disponibile, inclusiv, atunci când este cazul, de rapoarte elaborate de [Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP)] și de alte organisme consultative, de avizele primite din partea consiliilor consultative, precum și de recomandările comune emise de statele membre în temeiul articolului 18.

[…]”

8. Articolul 7 din Regulamentul PCP, intitulat „Tipuri de măsuri de conservare”, prevede:

„(1) Măsurile pentru conservarea și exploatarea durabilă a resurselor biologice marine pot include, printre altele, următoarele:

[…]

(e) măsuri privind stabilirea și alocarea posibilităților de pescuit;

[…]”

9. Articolul 16 din Regulamentul PCP, intitulat „Posibilitățile de pescuit”, prevede:

„(1) Posibilitățile de pescuit alocate statelor membre asigură fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau pescuit. Interesele fiecărui stat membru sunt luate în considerare atunci când sunt alocate noi posibilități de pescuit.

[…]

(4) Posibilitățile de pescuit se stabilesc în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) și respectă țintele cuantificabile, calendarele și marjele stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și cu articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (c).

[…]”

B – *Regulamentul atacat*

10. Considerentele (1)-(4) și (7) ale regulamentului atacat au următorul cuprins:

„(1) Articolul 43 alineatul (3) din [TFUE] prevede adoptarea de către Consiliu, la propunerea Comisiei, a măsurilor privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit.

(2) Regulamentul [PCP] impune adoptarea unor măsuri de conservare, ținând seama de avizele științifice, tehnice și economice disponibile, inclusiv, după caz, de rapoartele elaborate de Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit.

(3) Revine Consiliului să adopte măsuri privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit, inclusiv anumite condiții legate funcțional de acestea, după caz. Posibilitățile de pescuit ar trebui să fie astfel distribuite între statele membre, încât să asigure fiecărui stat membru o anumită stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau zonă de pescuit și să se țină cont, în mod adecvat, de obiectivele [PCP], stabilite în Regulamentul [PCP].

(4) [TAC] ar trebui stabilite pe baza avizelor științifice disponibile, ținând seama de aspectele biologice și socioeconomice și asigurând totodată un tratament echitabil al sectoarelor de pescuit, precum și pe baza opiniilor exprimate în cadrul consultărilor cu părțile interesate, în special consiliile consultative regionale vizate.

[…]

(7) Cât despre cele patru stocuri de grenadier de piatră, avizele științifice și discuțiile recente din cadrul Comisiei pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est [(CPANE)] indică posibilitatea raportării eronate a capturilor din aceste specii drept capturi de grenadier. În acest context, este oportună stabilirea unei TAC care să acopere ambele specii, permițând în același timp o raportare separată a fiecăreia dintre acestea."

11. Potrivit articolului 1, regulamentul atacat „stabilește, pentru 2015 și 2016, posibilitățile anuale de pescuit pentru navele Uniunii, în ceea ce privește stocurile de pește din anumite specii de adâncime, în apele Uniunii și în anumite ape din afara Uniunii supuse unor limitări ale capturilor".

12. Articolul 2 alineatul (1) din regulamentul atacat stabilește printre altele următoarele definiții în sensul acestui regulament:

„(c) [TAC] înseamnă cantitatea anuală care poate fi pescuită și debarcată din fiecare stoc de pește;

(d) «cotă» înseamnă o proporție din TAC alocată Uniunii sau unui stat membru.

13. Articolul 3 din regulamentul atacat are următorul cuprins:

„TAC-urile pentru speciile de adâncime capturate de navele Uniunii în apele din Uniune și în anumite ape din afara Uniunii, repartizarea acestor TAC-uri statelor membre, precum și, după caz, condițiile legate de acestea din punct de vedere funcțional sunt stabilite în anexa la prezentul regulament."

14. Articolul 5 din regulamentul atacat prevede:

„Peștii din stocuri pentru care sunt stabilite TAC sunt reținuți la bord sau debarcați numai în cazul în care capturile au fost efectuate de navele de pescuit ale unui stat membru care dispune de o cotă, iar această cotă nu a fost epuizată."

15. Partea 2 din anexa la regulamentul atacat este intitulată „Posibilități de pescuit anuale, aplicabile navelor de pescuit din Uniune în zone în care există TAC, defalcate pe specii și pe zone (în tone de greutate în viu)".

16. În ceea ce privește speciile grenadier de piatră și grenadier în apele Uniunii și în apele internaționale din zonele V b, VI și VII (denumită în continuare „prima zonă de gestiune în cauză"), partea 2 din anexa la regulamentul atacat a stabilit TAC-uri de 4 010 tone pentru anul 2015 și de 4 078 de tone pentru anul 2016. Dintre aceste TAC-uri, Regatului Spaniei i s-au alocat cote de 65 de tone pentru anul 2015 și de 66 de tone pentru anul 2016.

17. Pe de altă parte, se precizează că debarcările de grenadier de piatră nu pot depăși 95 % din cotele fiecărui stat membru.

18. În ceea ce privește speciile grenadier de piatră și grenadier în apele Uniunii și în apele internaționale din zonele VIII, IX, X, XII și XIV (denumită în continuare „a doua zonă de gestiune în cauză"), partea 2 din anexa la regulamentul atacat a stabilit TAC-uri de 3 644 de tone pentru anul 2015 și de 3 279 de tone pentru anul 2016. Dintre aceste TAC-uri, Regatului Spaniei i s-au alocat cote de 2 617 tone pentru anul 2015 și de 2 354 de tone pentru anul 2016.

19. În plus, se precizează că debarcările de grenadier de piatră nu pot depăși 80 % din cotele fiecărui stat membru.

III – Istoricul cauzei

20. Reiese din observațiile Consiliului și ale Comisiei că grenadierul de piatră și grenadierul sunt două specii de pești de adâncime care pot fi distinse cu ochiul liber doar prin forma capului lor. Odată ce peștilor din aceste specii li se îndepărtează capul și sunt congelați, ar fi practic imposibil să le distingem.

21. Comisia precizează că grenadierul de piatră aparține speciilor vizate din cele două zone de gestiune în cauză, iar pescuitul acestuia este reglementat în aceste zone începând cu 2003 printr-un TAC stabilit la nivelul Uniunii [5]. Această instituție adaugă că grenadierul este mai puțin frecvent în aceste zone și că pescuitul său nu era supus unui TAC la nivelul Uniunii înainte de adoptarea regulamentului atacat.

22. Potrivit Consiliului și Comisiei, grupul de lucru al Consiliului Internațional pentru Explorarea Mării (CIEM) cu privire la biologia și evaluarea resurselor de pește de adâncime, care s-a reunit între 4 și 11 aprilie 2014, a arătat în raportul său din 2014 (denumit în continuare „Raportul grupului de lucru al CIEM din 2014”) că a fost informat cu privire la capturile importante de grenadier în anii anteriori pe bancul Hatton, în special de traulere spaniole. Potrivit acestor instituții, raportul respectiv menționa de asemenea diferențe importante între datele observatorilor și datele oficiale spaniole referitoare la debarcările de grenadier de piatră, ceea ce genera anumite suspiciuni în ceea ce privește posibilitatea unor raportări eronate cu privire la diferitele specii de grenadier.

23. Conținutul Raportului grupului de lucru al CIEM din 2014 a fost discutat de comitetul permanent însărcinat cu gestionarea și cu aspectele științifice al CPANE în luna septembrie a anului 2014. Acest comitet permanent a subliniat în special că nivelul de pescuit declarat de grenadier în raport cu grenadierul de piatră era „surprinzător”, dat fiind că capturile de grenadier erau în mod tradițional mai puțin ridicate. CIEM a fost invitată să ofere lămuriri, în măsura posibilului, cu privire la aceste activități de pescuit. S-a solicitat acestuia printre altele să examineze dacă puteau exista erori în raportările privind capturile sau dacă exista o activitate de pescuit nouă sau în creștere rapidă privind grenadierul.

24. În paralel, Uniunea, reprezentată de Comisie, Direcția Generală Afaceri Maritime și Pescuit, unitatea C2, a chestionat de asemenea CIEM cu privire la acest aspect în luna septembrie a anului 2014.

25. La 3 octombrie 2014, Comisia a prezentat Consiliului o Propunere de regulament al Consiliului de stabilire, pentru anii 2015 și 2016, a posibilităților de pescuit pentru navele Uniunii în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime. Comisia propunea în special ca, în fiecare dintre zonele de gestiune în cauză, să fie stabilit un TAC comun pentru grenadierul de piatră și grenadier. Nivelul TAC-ului comun se întemeia pe avizul științific al CIEM pentru grenadierul de piatră, în lipsa unui asemenea aviz pentru grenadier. De asemenea, cotele naționale prin care se repartizează TAC-urile comune erau stabilite în conformitate cu principiul stabilității relative doar pentru grenadierul de piatră.

5 — A se vedea Regulamentul (CE) nr. 2340/2002 al Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire, pentru anii 2003 și 2004, a posibilităților de pescuit în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime (JO 2002, L 356, p. 1).

26. La 7 noiembrie 2014, CIEM a prezentat un aviz științific pentru a răspunde la cererile CPANE și ale Uniunii (denumit în continuare „Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014”). Din acest aviz reiese că există incertitudini în ceea ce privește compunerea, pentru fiecare stoc, a capturilor raportate de grenadier de piatră și de grenadier. În ceea ce privește repartizarea și abundența celor două specii de grenadier, CIEM a arătat că acestea erau prezente în mod obișnuit în medii hidrologice diferite, dat fiind că grenadierul trăiește în general în apele nordice, mai reci.

27. Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014 subliniază că au fost raportate capturi importante de grenadier în cea de a doua zonă de gestiune în cauză, precum și într-o parte din prima zonă de gestiune în cauză. În medie, capturile comerciale de grenadier de piatră observate în subzonele VI și XII sunt de trei ordine de mărime mai ridicate decât cele de grenadier. Cu toate acestea, CIEM a subliniat existența unor diferențe importante, mai mari decât un ordin de mărime, între proporțiile relative de grenadier de piatră și de grenadier raportate în debarcările oficiale, pe de o parte, și capturile observate și studiile științifice efectuate în zonele în care este pescuit grenadierul, pe de altă parte.

28. Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014 a indicat totuși că atât studiul disponibil, cât și datele observate furnizau informații cu valoare probantă redusă, cu o acoperire spațială și temporală limitată. CIEM a concluzionat astfel în sensul necesității de a proceda la o colectare a datelor mai extinsă cu privire la capturile și la efortul de pescuit grenadier în cazul în care CPANE și Uniunea ar intenționa să reglementeze această activitate de pescuit.

29. Luni, 10 noiembrie 2014, Consiliul a dezbătut propunerea de regulament prezentată de Comisie la 3 octombrie 2014. Pe baza dezbaterilor Consiliului, președinția, în acord cu Comisia, a propus un text de compromis. În esență, acest compromis consta în creșterea nivelului TAC-urilor stabilite inițial pentru grenadierul de piatră astfel încât să se țină seama de extinderea lor la grenadier.

30. Din observațiile Consiliului reiese că, în practică, acest supliment a fost calculat pe baza proporției medii dintre debarcările de grenadier și debarcările de grenadier de piatră. Astfel, pentru prima zonă de gestiune în cauză, întrucât avizul științific al CIEM ar sugera un TAC de 3 794 de tone pentru grenadierul de piatră și media anuală estimată a debarcărilor de grenadier în această zonă reprezenta 5,7 % din media anuală estimată a debarcărilor de grenadier de piatră, cantitatea de 3 794 de tone a fost majorată cu 216 tone (respectiv 5,7 % din cele 3 794 de tone), ceea ce conducea la cantitatea finală de 4 040 de tone. Același procedeu a fost urmat pentru cea de a doua zonă de gestiune în cauză, în care media anuală estimată a debarcărilor de grenadier reprezenta 25,6 % din media anuală estimată a debarcărilor de grenadier de piatră.

31. TAC-urile astfel stabilite au fost repartizate între statele membre în cauză în conformitate cu cheia de alocare ce corespunde stabilității relative pentru grenadierul de piatră. În consecință, cotele Regatului Spaniei reprezentau 1,62 % și 71,8 % din TAC-urile comune stabilite pentru prima și, respectiv, pentru cea de a doua zonă de gestiune în cauză.

32. La 15 decembrie 2014, a intervenit un acord politic pe baza compromisului președinției, ușor adaptat. Toate delegațiile s-au declarat în favoarea acestui acord politic, cu excepția delegațiilor spaniolă și portugheză, care au prezentat o declarație care trebuia înscrisă în procesul-verbal al Consiliului. În această declarație, Regatul Spaniei arăta printre altele că repartizarea TAC-urilor comune stabilite pentru grenadierul de piatră și grenadier nu respecta principiul stabilității relative care are la bază capturile istorice din fiecare stat membru.

33. Regulamentul atacat a fost adoptat pe baza textului rezultat din acest acord politic și a fost publicat în Jurnalul Oficial la 20 decembrie 2014. Acesta a intrat în vigoare în ziua următoare publicării sale.

IV – Concluziile părților

34. Regatul Spaniei solicită Curții:

— anularea regulamentului atacat și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

35. Consiliul solicită Curții:

— respingerea acțiunii în totalitate și

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

36. Prin Decizia președintelui Curții din 1 iulie 2015, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulată de Comisie.

V – Cu privire la acțiune

37. Cu titlu introductiv, este necesar să se precizeze întinderea acțiunii introduse de Regatul Spaniei.

38. Deși cererea formulată de Regatul Spaniei urmărește în mod formal să obțină anularea regulamentului atacat în totalitate, motivele de anulare invocate de acesta au în vedere doar dispozițiile din anexa la acest regulament de stabilire și de repartizare a TAC-urilor comune pentru speciile grenadier de piatră și grenadier [6] (denumite în continuare „dispozițiile atacate”), astfel cum a arătat în mod întemeiat Consiliul. În ședința de audiere a pledoariilor, Regatul Spaniei a confirmat că întinderea acțiunii sale se limita la aceste dispoziții.

39. Regatul Spaniei invocă trei motive de anulare întemeiate pe o încălcare a principiului stabilității relative, pe o încălcare a principiului proporționalității și, respectiv, pe o încălcare a principiului nediscriminării.

40. În cadrul primului său motiv de anulare, Regatul Spaniei invocă existența a două erori săvârșite de Consiliu la stabilirea posibilităților de pescuit pentru grenadierul de piatră și grenadier.

41. Potrivit primului aspect al acestui prim motiv, decizia Consiliului de a stabili TAC-uri comune pentru grenadierul de piatră și grenadier ar fi întemeiată pe elemente de probă inexacte din punct de vedere material.

42. Potrivit celui de al doilea aspect al acestui prim motiv, cheia de repartizare aplicată de Consiliu TAC-urilor comune stabilite pentru grenadierul de piatră și grenadier nu ar respecta principiul stabilității relative. Pentru motivele prezentate în continuare, propunem Curții să admită cel de al doilea aspect al acestui prim motiv și, în consecință, să anuleze dispozițiile atacate.

6 — A se vedea punctele 15-19 din prezentele concluzii.

43. Înainte de a aborda examinarea acestor două aspecte, dorim să precizăm natura relațiilor existente între Regulamentul PCP și regulamentul atacat. Regulamentul PCP instituie regimul general care delimitează PCP, inclusiv obiectivele și obligațiile care trebuie să fie respectate de legiuitorul Uniunii în acest domeniu. În ceea ce privește regulamentul atacat, acesta constituie o măsură specială adoptată de acest legiuitor în scopul atingerii obiectivelor stabilite de Regulamentul PCP și care constă în delimitarea posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pești de adâncime pentru anii 2015 și 2016[7].

44. În consecință, există o ierarhie între aceste două instrumente, în sensul că regulamentul atacat trebuie să fie conform cu obiectivele și cu obligațiile stabilite prin Regulamentul PCP, ceea ce confirmă considerentul (3) al regulamentului atacat. Prin urmare, Consiliul era obligat să respecte principiul stabilității relative, instituit la articolul 16 alineatul (1) prima teză din Regulamentul PCP, în momentul adoptării regulamentului atacat, fapt ce nu a fost contestat de niciuna dintre părți.

A – *Cu privire la primul aspect al primului motiv, în sensul că decizia Consiliului de a stabili TAC-uri comune pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier ar fi întemeiată pe elemente de probă inexacte din punct de vedere material*

45. Regatul Spaniei arată că, spre deosebire de ceea ce se afirmă în considerentul (7) al regulamentului atacat, avizul științific al CPANE nu era concludent în ceea ce privește problema dacă era necesar să se stabilească un TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier.

46. Regatul Spaniei reamintește că Uniunea și CPANE au solicitat CIEM să emită un aviz cu privire la posibilitatea, pe de o parte, ca aceste două specii de grenadier să evolueze împreună în zonele de gestiune în cauză și, pe de altă parte, ca unele capturi de grenadier de piatră să fi fost raportate în mod greșit drept capturi de grenadier.

47. Or, potrivit Regatului Spaniei, Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014 sublinia că era imposibil, pe baza datelor disponibile, să se pronunțe cu privire la existența unei activități de pescuit legate de grenadier.

48. Regatul Spaniei deduce de aici că Consiliul și-a depășit marja de apreciere atunci când a stabilit TAC-uri comune pentru grenadierul de piatră și grenadier, în timp ce Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014 arăta că datele disponibile nu dovedeau că aceste două specii evoluau în zonele de gestiune în cauză și că, prin urmare, acestea puteau fi capturate împreună.

49. Considerăm că acest argument trebuie respins ca fiind neîntemeiat pentru următoarele motive.

50. În primul rând, reamintim jurisprudența constantă în temeiul căreia Consiliul este chemat să procedeze la evaluarea unei situații economice complexe atunci când stabilește TAC-urile și repartizează posibilitățile de pescuit între statele membre. În asemenea împrejurări, puterea discreționară exercitată de Consiliu nu se aplică în mod exclusiv naturii și domeniului de aplicare al dispozițiilor care trebuie adoptate, ci și, într-o anumită măsură, constatării datelor de referință. Controlând exercitarea unei asemenea competențe, instanța trebuie să se limiteze să examineze dacă aceasta nu este afectată de o eroare vădită sau de o deturnare de putere sau dacă autoritatea respectivă nu a depășit în mod evident limitele puterii sale de apreciere[8].

7 — Din rațiuni de exhaustivitate, precizăm că regulamentul atacat intră în domeniul de aplicare al PCP, astfel cum a fost definit prin articolul 1 din Regulamentul PCP.

8 — Hotărârea din 19 februarie 1998, NIFPO și Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, punctele 41 și 42), Hotărârea din 5 octombrie 1999, Spania/Consiliul (C-179/95, EU:C:1999:476, punctul 29), Hotărârea din 25 octombrie 2001, Italia/Consiliul (C-120/99, EU:C:2001:567, punctul 44), și Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul (C-87/03 și C-100/03, EU:C:2006:207, punctul 38).

51. În al doilea rând, articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul PCP prevede că „PCP aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului”. Conform definiției acesteia, care este prevăzută la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din acest regulament, abordarea menționată presupune că absența unor informații științifice adecvate nu ar trebui să justifice decizia de a amâna sau de a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora. Pe de altă parte, articolul 16 alineatul (4) din regulamentul menționat precizează că posibilitățile de pescuit se stabilesc în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din același regulament.

52. Din aceste dispoziții deducem că Consiliul, acționând la propunerea Comisiei [9], are competența, chiar și în absența unor informații științifice adecvate, să adopte măsurile de gestiune necesare în vederea conservării unei specii și în special măsurile care delimitează posibilitățile de pescuit.

53. În consecință, contrar susținerilor Regatului Spaniei, Consiliul are competența să adopte un TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier, chiar și în absența unor informații științifice „concludente” cu privire la prezența și capturarea acestor două specii în zonele de gestiune în cauză.

54. În al treilea rând, găsim confirmarea acestei interpretări în modul de redactare a articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul PCP, potrivit căruia măsurile de conservare se adoptă *ținându-se cont* de avizele științifice, tehnice și economice disponibile. Obligația de a „ține cont” de un astfel de aviz nu implică, în opinia noastră, obligația de a se abține să acționeze atunci când avizul nu este concludent.

55. În această privință, Curtea a statuat deja, într-un context similar, că măsurile de conservare nu trebuie să fie conforme pe deplin cu avizele științifice și că lipsa sau caracterul neconcludent al unui asemenea aviz nu trebuie să împiedice Consiliul să ia măsurile pe care le consideră necesare pentru realizarea obiectivelor PCP [10].

56. În al patrulea rând, subliniem că Comisia și Consiliul dispuneau de avize științifice, și anume Raportul grupului de lucru al CIEM din 2014 și Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014, care menționează raportări de capturi importante de grenadier în zonele de gestiune în cauză [11].

57. Or, aceste avize nu soluționau problema dacă aceste raportări reflectau emergența unei noi activități de pescuit care să vizeze grenadierul sau a unei practici de raportări eronate ale capturilor de grenadier de piatră. O asemenea practică, care constă în raportarea capturilor de grenadier de piatră drept capturi de grenadier, prezenta riscul de a anula efectul util al TAC-urilor stabilite pentru grenadierul de piatră. Acest risc era cu atât mai mare cu cât este imposibil, astfel cum au subliniat Consiliul și Comisia, fără a fi contrazise de Regatul Spaniei, să se distingă cu ochiul liber un grenadier de piatră de un grenadier atunci când peștele a fost congelat și i s-a îndepărtat capul [12].

58. Astfel cum au arătat Consiliul și Comisia, în vederea contracarării acestui risc, regulamentul atacat a stabilit un TAC comun pentru grenadierul de piatră și grenadier. Această intenție reiese în mod clar din considerentul (7) al acestui regulament.

59. Într-un astfel de context și având în vedere larga marjă de apreciere de care se bucură legiuitorul Uniunii în materie de PCP și obligația sa de a aplica abordarea precaută [13], considerăm că Consiliul nu a depășit limitele puterii sale de apreciere prin adoptarea unor TAC-uri comune pentru grenadierul de piatră și grenadier, contrar celor afirmate de Regatul Spaniei.

9 — A se vedea în această privință articolul 43 alineatul (3) TFUE: „Consiliul, la propunerea Comisiei, adoptă măsurile privind stabilirea prețurilor, a taxelor, a ajutoarelor și a contingentelor, precum și privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit”.

10 — A se vedea prin analogie Hotărârea din 24 noiembrie 1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, punctele 30 și 31).

11 — A se vedea punctele 22-28 din prezentele concluzii.

12 — A se vedea punctul 20 din prezentele concluzii.

13 — A se vedea punctele 50 și 51 din prezentele concluzii.

60. În consecință, primul aspect al primului motiv de anulare trebuie să fie, în opinia noastră, respins ca fiind neîntemeiat.

B – *Cu privire la al doilea aspect al primului motiv, în sensul că cheia de repartizare aplicată de Consiliu TAC-urilor comune stabilite pentru grenadierul de piatră și grenadier nu ar respecta principiul stabilității relative*

61. În cadrul celui de al doilea aspect al primului său motiv, Regatul Spaniei arată că nici Comisia, nici Consiliul nu au luat în considerare capturile istorice de grenadier pentru a defini cheia de repartizare aplicată TAC-urilor comune stabilite pentru această specie și pentru grenadierul de piatră. Procedându-se astfel, cotele naționale stabilite de dispozițiile atacate ar încălca principiul stabilității relative, care ar prevedea să fie luată în considerare repartizarea capturilor istorice între flotele fiecărui stat membru pentru fiecare specie în cauză.

62. În practică, Regatul Spaniei consideră că cotele de pescuit comune care i-au fost alocate pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier ar fi trebuit să fie mai ridicate, dat fiind că flota spaniolă a realizat o parte importantă a capturilor de grenadier în perioada 2009-2013. Prejudiciul suferit de flota spaniolă ca urmare a acestei pretinse încălcări a principiului stabilității relative s-ar ridica la 346 926 de euro.

63. Nici Consiliul și nici Comisia nu au contestat faptul că nu s-a ținut seama de capturile istorice referitoare la grenadier pentru a stabili TAC-urile comune în litigiu. Astfel, este cert că acestea au fost alocate între statele membre în conformitate cu cheia de repartizare care reflectă stabilitatea relativă doar pentru grenadierul de piatră [14].

64. Prin urmare, rămâne să se stabilească dacă, astfel cum arată Regatul Spaniei, principiul stabilității relative ar obliga legiuitorul Uniunii să țină seama de capturile istorice de grenadier în vederea repartizării acestor TAC-uri comune.

65. Subliniem, în această privință, că Regulamentul PCP nu cuprinde o definiție a noțiunii de stabilitate relativă. Cu toate acestea, potrivit considerentului (36) al acestui regulament, această stabilitate relativă a activităților de pescuit ar trebui „să garanteze și să ia în considerare pe deplin nevoile specifice ale regiunilor în care comunitățile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe pescuitului”.

66. Pe de altă parte, Curtea a fost chemată să interpreteze noțiunea de stabilitate relativă în mai multe rânduri. În acest context, Curtea a statuat că finalitatea cotelor naționale este să se asigure fiecărui stat membru o parte dintre TAC-urile stabilite în cadrul PCP, determinată în esență în funcție de capturile de care activitățile de pescuit tradiționale, comunitățile locale dependente de pescuit și industriile conexe ale acestui stat membru au beneficiat înainte de instituirea sistemului cotelor [15].

14 — A se vedea punctele 25 și 31 din prezentele concluzii.

15 — Hotărârea din 14 decembrie 1989, Agegate (C-3/87, EU:C:1989:650, punctul 24), Hotărârea din 14 decembrie 1989, Jaderow și alții (C-216/87, EU:C:1989:651, punctul 23), și Hotărârea din 19 februarie 1998, NIFPO și Northern Ireland Fishermen's Federation (C-4/96, EU:C:1998:67, punctul 47).

67. În opinia noastră, rezultă din considerațiile de mai sus că principiul stabilității relative obligă legiuitorul Uniunii să țină seama de capturile istorice ale statelor membre atunci când stabilește cotele care revin fiecărui stat membru în urma stabilirii unui TAC. În plus, în cazul stabilirii unui TAC comun pentru mai multe specii, revine legiuitorului Uniunii sarcina de a ține seama de capturile istorice ale *fiecărei* specii vizate. Această obligație decurge atât din modul de redactare a articolului 16 alineatul (1) prima teză din Regulamentul PCP [16] și din jurisprudența Curții [17], cât și din logica care stă la baza principiului stabilității relative [18].

68. În consecință, prin faptul că nu a ținut seama de capturile istorice de grenadier atunci când a stabilit cotele care revin fiecărui stat membru în urma stabilirii unor TAC-uri comune pentru această specie și pentru grenadierul de piatră, Consiliul a încălcat principiul stabilității relative.

69. Subliniem că Consiliul și Comisia au admis în mod explicit că capturile istorice constituie unul dintre elementele care trebuie să fie luate în considerare în momentul stabilirii cheii de repartizare a unui TAC între statele membre. Aceste două instituții invocă totuși mai multe argumente care vizează să facă dovada că dispozițiile atacate nu aduc atingere principiului stabilității relative sau, cel puțin, că această eventuală atingere este justificată.

70. În primul rând, obiectivul de conservare a grenadierului de piatră ar justifica faptul ca TAC-ul comun stabilit pentru această specie și pentru grenadier să fie repartizat cu respectarea obiectivului stabilității relative doar pentru grenadierul de piatră.

71. Acest argument este, în opinia noastră, neîntemeiat pentru următoarele motive. Pe de o parte, dispozițiile relevante ale Regulamentului PCP se opun unei asemenea interpretări. Potrivit articolului 16 alineatul (4) din acest regulament, obiectivul conservării trebuie respectat la *stabilirea* posibilităților de pescuit [19]. În schimb, acest obiectiv nu este pertinent în momentul *repartizării* posibilităților de pescuit. Astfel, articolul 16 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede că principiul stabilității relative trebuie respectat atunci când sunt alocate posibilități de pescuit între statele membre, fără a menționa în acest stadiu obiectivul conservării [20].

72. Pe de altă parte și din punct de vedere practic, conservarea unei specii precum grenadierul de piatră este asigurată atunci când se stabilește un TAC cu privire la această specie și nu atunci când se repartizează acest TAC între statele membre. În ceea ce privește conservarea speciei, este irelevant astfel dacă grenadierul de piatră este pescuit de o navă sub pavilion spaniol sau de o navă sub un alt pavilion.

73. Pe scurt, aceste două obiective intervin în două stadii diferite, cel ale stabilirii și cel al repartizării posibilităților de pescuit, astfel încât obiectivul conservării nu poate justifica o atingere adusă principiului stabilității relative în stadiul alocării.

16 — „Posibilitățile de pescuit alocate statelor membre asigură fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit *pentru fiecare stoc sau pescuit*” (sublinierea noastră).

17 — Hotărârea din 18 aprilie 2002, Spania/Consiliul (C-61/96, C-132/97, C-45/98 și C-27/99, C-81/00, C-22/01, EU:C:2002:230, punctul 39): „În vederea aplicării principiului stabilității relative, posibilitățile de pescuit pentru fiecare stoc, definit ca pești dintr-o anumită specie care se află într-o anumită zonă geografică, trebuie să fie apreciate separat. Rezultă astfel din articolul 8 alineatul (4) punctul (ii) din Regulamentul nr. 3760/92 că stabilitatea relativă a activităților de pescuit trebuie să fie asigurată pentru fiecare stat membru și «pentru fiecare dintre stocurile în cauză»”.

18 — Întrucât repartizarea capturilor istorice între statele membre este diferită pentru fiecare specie, simpla luare în considerare a capturilor istorice cu privire la una dintre cele două specii prevăzute de un TAC comun nu ar permite să se garanteze stabilitatea relativă a activităților de pescuit privind cealaltă specie.

19 — Acest obiectiv de conservare trebuie să ghideze de asemenea adoptarea măsurilor de conservare prevăzute la articolul 7 din Regulamentul PCP, în temeiul articolului 6 alineatul (1) din acest regulament.

20 — A se vedea prin analogie Hotărârea din 24 noiembrie 1993, Mondiet (C-405/92, EU:C:1993:906, punctul 50). Curtea a statuat în această hotărâre că o măsură care restrânge utilizarea setcilor în derivă nu poate fi considerată ca fiind incompatibilă cu principiul stabilității relative, din moment ce acest principiu privește doar repartizarea între diferitele state membre, pentru fiecare stoc de pește analizat, a volumului capturilor disponibile pentru Uniune.

74. Precizăm, pe de altă parte, că Consiliul a remediat riscul privind pescuitul excedentar de grenadier de piatră rezultat din creșterea nivelului TAC-urilor în litigiu [21], limitând debarcările de grenadier de piatră la 95 % și, respectiv, la 80 % din cotele alocate fiecărui stat membru [22].

75. În al doilea rând, Consiliul arată că nu era obligat să modifice cheia de repartizare stabilită pentru grenadierul de piatră la extinderea TAC-urilor în litigiu la grenadier, pentru motivul că această extindere nu ar fi condus la stabilirea unor noi posibilități de pescuit în sensul articolului 16 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul PCP, ci mai degrabă la menținerea posibilităților de pescuit existente.

76. Reamintim în această privință că articolul 16 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul PCP prevede că interesele fiecărui stat membru sunt luate în considerare atunci când sunt repartizate noi posibilități de pescuit [23]. Astfel, această obligație de a lua în considerare interesele fiecărui stat membru se aplică exclusiv *noilor* posibilități de pescuit.

77. În schimb, modul de redactare a articolului 16 alineatul (1) prima teză din Regulamentul PCP nu stabilește nicio distincție în funcție de caracterul nou sau existent al posibilităților de pescuit. Prin urmare, obligația de a respecta principiul stabilității relative se aplică atât *noilor* posibilități de pescuit, cât și posibilităților de pescuit *existente* [24].

78. Din considerațiile de mai sus decurge că Consiliul era obligat, în orice caz, să respecte principiul stabilității relative atunci când a stabilit TAC-urile în litigiu pentru grenadierul de piatră și grenadier, independent de calificarea acestor TAC-uri drept posibilități de pescuit noi sau existente [25].

79. În acest context, Consiliul invocă și o jurisprudență a Curții potrivit căreia, pe de o parte, cerința stabilității relative trebuie înțeleasă ca însemnând menținerea unui procentaj fix pentru fiecare stat membru, iar, pe de altă parte, cheia de repartizare stabilită inițial va continua să se aplice *câtă vreme nu a fost adoptat un regulament de modificare* [26].

80. În cadrul prezentei cauze, cu greu se poate contesta, în opinia noastră, că s-a adoptat un „regulament de modificare” în sensul jurisprudenței citate anterior, dat fiind că Consiliul a adoptat un regulament de modificare a TAC-urilor stabilite pentru grenadierul de piatră, extinzându-le la grenadier. Prin urmare, Consiliul nu este îndreptățit să se prevaleze de această jurisprudență pentru a susține că cheia de repartizare stabilită inițial pentru grenadierul de piatră trebuie să continue să se aplice, chiar dacă acesta a modificat TAC-urile în litigiu, extinzându-le la grenadier.

21 — A se vedea punctele 29 și 30 din prezentele concluzii.

22 — A se vedea punctele 17 și 19 din prezentele concluzii.

23 — Cu privire la obligația de a lua în considerare interesele fiecărui stat membru la alocarea unor noi posibilități de pescuit, a se vedea Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Spania/Consiliul (C-141/05, EU:C:2007:653, punctul 87 și următoarele).

24 — Cu alte cuvinte, obligația de a lua în considerare interesele fiecărui stat membru la alocarea unor *noi* posibilități de pescuit se adaugă, fără a o înlocui, obligației de a asigura stabilitatea relativă a activităților de pescuit la alocarea oricărei posibilități de pescuit. O interpretare potrivit căreia principiul stabilității relative nu s-ar aplica alocării unor *noi* posibilități de pescuit, ci numai acelei posibilități de pescuit *existente*, ar conduce la rezultatul ilogic potrivit căruia o cheie de repartizare contrară principiului stabilității relative nu ar putea fi anulată decât atunci când posibilitățile de pescuit în cauză încetează să mai fie noi pentru a deveni existente.

25 — Adăugăm, în subsidiar, că argumentul Consiliului potrivit căruia TAC-urile în litigiu se limitează să mențină posibilitățile de pescuit existente ne pare contrazis de faptul că aceste TAC-uri includ pentru prima dată specia grenadier, astfel încât acestea constituie, în opinia noastră, posibilități de pescuit noi. Această precizare nu are însă nicio incidență asupra obligației care revenea Consiliului de a respecta principiul stabilității relative instituit la articolul 16 alineatul (1) prima teză din Regulamentul PCP, pentru motivele evocate în continuare.

26 — A se vedea în special Hotărârea din 16 iunie 1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287, punctul 17), Hotărârea din 13 octombrie 1992, Portugalia și Spania/Consiliul (C-63/90 și C-67/90, EU:C:1992:381, punctul 26), Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul (C-87/03 și C-100/03, EU:C:2006:207, punctul 27), și Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Spania/Consiliul (C-141/05, EU:C:2007:653, punctul 86).

81. În acest sens, circumstanțele prezentei cauze se diferențiază fundamental de cele ale cauzelor în care Curtea a validat, în raport cu principiul stabilității relative, practica Consiliului de a nu modifica cheia de repartizare stabilită inițial. Astfel, niciuna dintre aceste cauze nu ar privi modificarea de către Consiliu a unui TAC existent pentru a-l extinde la o altă specie de pește [27].

82. În al treilea rând, atât Consiliul, cât și Comisia arată că au fost constrânse să utilizeze cheia de repartizare stabilită pentru grenadierul de piatră, în considerarea lipsei unor informații fiabile referitoare la capturile de grenadier în zonele de gestiune în cauză.

83. Acest argument nu este convingător pentru următoarele motive.

84. Pe de o parte, este cert că Consiliul și Comisia dispuneau de date referitoare la capturile de grenadier în zonele de gestiune în cauză, reluate în special în Raportul grupului de lucru al CIEM din 2014 și în Avizul CIEM din 7 noiembrie 2014 [28], ceea ce Consiliul a admis în mod explicit în ședința de audiere a pledoariilor.

85. Acest fapt este cu atât mai puțin contestabil cu cât suplimentul adăugat la TAC-urile stabilite inițiale doar pentru grenadierul de piatră, pentru a se ține seama de extinderea lor la grenadier, a fost calculat de către Consiliu pe baza proporției medii între debarcările de grenadier și debarcările de grenadier de piatră [29].

86. Adăugăm că, în orice caz, Consiliul putea, în exercitarea puterii sale de apreciere reamintite la punctul 50 din prezentele concluzii, să interpreteze datele referitoare la capturile istorice de grenadier de care dispunea. Astfel, acesta putea printre altele să aprecieze fiabilitatea acestor date, la nevoie adresând întrebări Regatului Spaniei cu privire la acest aspect. În urma aprecierii respective, Consiliul putea de asemenea să excludă datele despre care putea suspecta în mod legitim că rezultau din raportări frauduloase sau eronate.

87. Considerăm totuși că această putere de apreciere, care își află limitele în obligația de respectare a principiului stabilității relative, nu permitea Consiliului să ignore complet datele referitoare la capturile istorice de grenadier de care dispunea în momentul definirii cheii de repartizare a TAC-urilor comune stabilite pentru această specie și pentru grenadierul de piatră.

88. Având în vedere considerațiile care precedă, apreciem că dispozițiile atacate trebuie să fie anulate în măsura în care alocă TAC-urile comune stabilite pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier, cu încălcarea principiului stabilității relative.

89. Întrucât cel de al doilea aspect al primului motiv trebuie admis, nu este necesar să se analizeze temeinicia celorlalte două motive invocate de Regatul Spaniei în susținerea acțiunii formulate.

27 — În cadrul acestor cauze, Curtea a exclus în special existența unei obligații a Consiliului de a modifica cheia de repartizare atunci când alte state membre nu și-au epuizat cota (a se vedea Hotărârea din 16 iunie 1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, punctul 14, Hotărârea din 13 octombrie 1992, Portugalia și Spania/Consiliul, C-63/90 și C-67/90, EU:C:1992:381, punctul 38), atunci când noi state membre au aderat la Uniune (a se vedea Hotărârea din 13 octombrie 1992, Portugalia și Spania/Consiliul, C-63/90 și C-67/90, EU:C:1992:381, punctele 31-35, și Hotărârea din 30 martie 2006, Spania/Consiliul, C-87/03 și C-100/03, EU:C:2006:207, punctele 28-32) sau chiar și atunci când posibilitățile de pescuit au crescut (a se vedea Hotărârea din 13 octombrie 1992, Portugalia și Spania/Consiliul, C-63/90 și C-67/90, EU:C:1992:381, punctele 27-30, și Hotărârea din 13 octombrie 1992, Spania/Consiliul, C-73/90, EU:C:1992:384, punctele 27-29).

28 — A se vedea punctele 22-28 și 56-58 din prezentele concluzii.

29 — A se vedea punctele 29 și 30 din prezentele concluzii.

C – *Cu privire la menținerea efectelor dispozițiilor atacate*

90. Deși Consiliul nu a solicitat acest lucru, considerăm că este necesar, în ipoteza în care Curtea decide să anuleze dispozițiile atacate, să se mențină efectele acestor dispoziții [30].

91. În această privință, amintim că, potrivit articolului 264 al doilea paragraf TFUE, Curtea poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele actului anulat care trebuie considerate ca fiind irevocabile.

92. În speță, anularea dispozițiilor atacate, care stabilesc și repartizează TAC-uri comune pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier, ar putea avea repercusiuni negative importante asupra conservării acestor specii, dat fiind că pescuitul lor nu ar mai fi reglementat de la pronunțarea hotărârii care urmează să intervină până la intrarea în vigoare a noilor dispoziții de stabilire a posibilităților de pescuit pentru speciile respective.

93. În consecință, considerăm că efectele acestor dispoziții trebuie să fie menținute până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil, care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării hotărârii care urmează să intervină, a noilor dispoziții de stabilire și de repartizare a posibilităților de pescuit pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier în conformitate cu principiul stabilității relative.

VI – Concluzie

94. Având în vedere toate considerațiile precedente, propunem Curții:

— admiterea acțiunii și, în consecință, anularea dispozițiilor din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 al Consiliului din 15 decembrie 2014 de stabilire, pentru anii 2015 și 2016, a posibilităților de pescuit pentru navele Uniunii în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime, care stabilesc și repartizează posibilități de pescuit anuale pentru speciile grenadier de piatră (*Coryphaenoides rupestris*) și grenadier (*Macrourus berglax*) în apele Uniunii și în apele internaționale din zonele V b, VI și VII, pe de o parte, precum și în apele Uniunii și în apele internaționale din zonele VIII, IX, X, XII și XIV, pe de altă parte;

— menținerea efectelor acestor dispoziții până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil, care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării hotărârii care urmează să intervină, a unor dispoziții noi de stabilire și de repartizare a posibilităților de pescuit pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier în conformitate cu principiul stabilității relative și

— obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată, Comisia Europeană suportând propriile cheltuieli de judecată.

30 — Curtea a utilizat în special această posibilitate de a invoca din oficiu necesitatea de a menține efectele dispozițiilor anulate în Hotărârea din 7 septembrie 2006, Spania/Consiliul (C-310/04, EU:C:2006:521, punctele 138-141), și Hotărârea din 22 octombrie 2013, Comisia/Consiliul (C-137/12, EU:C:2013:675, punctele 78-81).